

Butlletí del Gremi



Les empreses d'àrids lleidatanes, preocupades per les restriccions que la Generalitat imposa al sector

4



CANTERAS J. CLAPÉ
treballa per proveir les empreses de construcció del Vallès Oriental

9



Entrevista a Pere Torres, secretari per a la Planificació Territorial de la Generalitat de Catalunya

16

El Gremi d'Àrids alerta sobre problemes de subministrament de material



Actualment, hi ha més de 50 pedreres en imminent perill de tancament a tot Catalunya

La demanda d'àrids s'ha incrementat notablement els darrers anys a causa del desenvolupament d'infraestructures a Catalunya.

Les obres del Fòrum 2004 i el projecte Diagonal Mar, la construcció del TGV, l'ampliació de l'aeroport de Barcelona o l'ampliació del Port de Barcelona i el desviament del riu Llobregat, entre altres grans infraestructures, provocaran una demanda addicional de 125 milions de tones de material en els propers 10 anys. Aquesta és una de les dades que s'extreu de l'informe *La problemàtica del sector dels àrids a Catalunya*, elaborat pel Gremi d'Àrids de Catalunya que alerta que aquesta elevada activitat en la construcció causarà que la demanda d'àrids superi l'oferta al març del 2005, és a dir, en menys de dos anys.

Segons aquest informe, l'increment de la demanda d'àrids a Catalunya a causa de construcció pública no ha anat acompanyada de les corresponents ampliacions o obertures de noves pedreres. Aquest fet pot provocar, en els propers mesos, problemes de subministrament que poden retardar els terminis previstos d'importantes obres

comarques ja hi ha empreses que han hagut de restringir el subministrament d'àrids per a grans infraestructures per no quedar-se sense reserves a les seves pedreres".

Situació del sector extractiu

La producció actual d'àrids a Catalunya és de 41 milions de tones

Necessitats d'àrid per a grans infraestructures

- Ampliació del Port de Barcelona i desviament del riu Llobregat: 25 milions de tones d'àrid fins al 2005 i un total de 53,3 milions de tones de diversos tipus d'àrid fins al 2010
- Fòrum 2004 i projecte Diagonal Mar: 2 milions de tones d'àrid
- TGV: 17 milions de tones d'àrid i uns 2,6 milions de balast granític
- Ampliació de l'aeroport de Barcelona: 4 milions de tones d'àrids
- Ampliació del Port de Tarragona: 32,8 milions de tones d'àrids
- Nou Port de Badalona: 700.000 tones d'àrids

públiques com les esmentades anteriorment.

Jaume Puig, gerent del Gremi d'Àrids, assenyalà que "en algunes

anuals. A aquestes dades, cal sumar-hi, a més, els 9,2 milions de tones d'àrid destinat a la producció de ciment. Barcelona és la província que més àrid produeix amb més de 23,5

Editorial

La problemàtica de les indústries extractives

Les indústries extractives a Catalunya estan situades per tot el territori d'acord amb dos paràmetres: l'existència de material i l'existència de mercat.

La importància de la indústria també està relacionada amb dos paràmetres que són: l'abundància del recurs (si el recurs no és abundant, difícilment tindrem una gran extracció) i la importància del mercat (si el mercat no és potent, tampoc l'extracció ho serà).

Per tant, sembla indiscutible que ni la situació de les extraccions ni la importància és un fet capriciós. Tenim extraccions on hi ha recursos i necessitats i la seva envergadura és proporcional a la importància del recurs i de la demanda.

¿Per què parlem de problemàtica davant d'una situació que sembla tan racional i lògica: "aprofitar el recurs on és per donar servei on es necessita"? On és la problemàtica? Quin és el problema?

El problema és que la racionalitat de la indústria s'ha trencat. Actualment i en els propers anys, segurament, ja no serà possible extreure el recurs d'on n'hi hagi ni serà possible ampliar la superfície de les pedreres quan la societat ho demani.

Aleshores, veurem amb sorpresa com un municipi, que decideix construir un port, aeroport, uns habitatges, etc., no autoritzarà simultàniament l'extracció dels recursos necessaris del seu territori, en el cas que en tingui, ni ho faran els municipis més propers amb recursos.

Quan el municipi aprovi les obres, s'hauran d'anar a buscar els materials allà on, a més d'haver-n'hi, l'Autoritat no hagi imposat una prohibició d'extracció.

Per tant, el problema és la impossibilitat d'extreure els recursos necessaris del lloc on són –des del punt de vista geològic– més pròxims al lloc on es necessiten.

La societat ha trencat amb els dos paràmetres racionals per determinar les zones extractives: l'existència del mineral i la proximitat a la necessitat.

L'actual distribució i la capacitat de les activitats extractives és el fruit de segles de civilització, el recurs és on n'hi ha, al més a prop possible del punt on es necessita.

L'única solució a l'esgotament dels recursos naturals, per servir les necessitats de la construcció de la nostra societat, és l'ampliació de les explotacions que hi ha, i que, d'altra banda, compleixin tots els requeriments que la societat els ha imposat.

Sr. Sebastià Alegre i Rosselló
Vicepresident del Gremi d'Àrids de Catalunya

Fe d'errates

En el número anterior del *Butlletí del Gremi*, a la notícia de portada sobre la creació d'una comissió interdepartamental per solucionar el problema de la manca d'àrids, en citar les persones designades per formar part d'aquesta comissió, hi deia equivocadament "Albert Mitjà, subdirector general de Mines" en comptes de "Albert Mitjà, director general d'Energia i Mines".

Juntes directives

ORDRE DEL DIA (1 d'abril de 2003)

1. Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta anterior
2. Valoració de la trobada amb l'Hble. Sr. Antoni Fernández i Teixidó, conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme
3. Reunió amb el Sr. Manuel Silva, diputat al Congrés
4. Presentació de la nova Junta Directiva del Gremi d'Àrids de Tarragona
5. Valoració de l'Assemblea General Ordinària de Lleida
6. Decàleg de bones pràctiques en graveres proposat per l'ACA, Biodiversitat i Mines
7. Decret d'externalització d'inspeccions en maquinària minera
8. Proposta de jornada informativa Gremi-ACA
9. Reunió de les associacions d'àrids de l'Estat a Madrid
10. Projecte de participació del Gremi a Construmat 2003
11. Aprovar bases de participació a la Missió Empresarial del juny 2003
12. Altres temes

ORDRE DEL DIA (6 de maig de 2003)

1. Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta anterior
2. Aprovació, si s'escau, de la proposta de modificació dels Estatuts del Gremi
3. Convocar i fixar l'ordre del dia de l'Assemblea Extraordinària del Gremi d'Àrids
4. Valoració de la reunió del Gremi de Tarragona amb el Sr. Francesc Sabio
5. Informe sobre la reunió de la Junta Directiva de Tarragona
6. Estat de les negociacions amb l'Administració
7. Presentació d'al·legacions al Decret d'externalització d'inspeccions mineres
8. Informe de l'estudi del professor Jesús Carrera
9. Informe tècnic del Gremi sobre fiscalitat del Pla de Restauració
10. Projecte de cursos de riscos laborals 2003 de Gremi (Ministeri d'Economia)
11. Visita a la fira Interimat de París
12. Altres temes

Crèdits

Publicació del Departament de
Comunicació del Gremi d'Àrids
de Catalunya.

Rambla Catalunya, 127, 3r la

08008 Barcelona

Tel. 93 415 64 83

Fax 93 415 66 09

gremiarids@sefes.es

www.gremiarids.com

Disseny gràfic i producció: P&E

Comunicació

Tel. 93 590 86 00 - Fax 93 590 86 25

correu@pecomunicacio.com

Redacció: Micol Sabaté

premsa@gremiarids.com

© Copyright. Drets reservats.

Difusió: gratuïta.

El Gremi d'Àrids de Catalunya

autoritza a reproduir qualsevol dels

seus textos o il·lustracions sempre

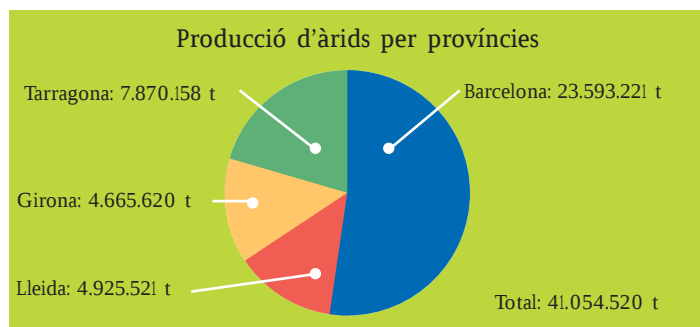
que se'n citi la procedència.

D.L.B.-31.411/2000

Actualitat



Les grans infraestructures provoquen una demanda addicional de 125 milions de tones d'àrid fins al 2010



milions de tones anuals. En darrer terme, se situen les comarques gironines, de les quals s'extreuen anualment 4,6 milions de tones. L'evolució d'aquestes produccions han sofert un notable increment des de l'any 1995 a causa del ritme d'inversions en infraestructures dels darrers anys arreu de Catalunya.

La demanda d'àrids no ha anat acompanyada de les corresponents ampliacions o obertures de noves pedreres

La problemàtica del sector dels àrids a Catalunya apunta diferents raons com a culpables de la frenada en el desenvolupament del sector extractiu, com ara, les limitacions urbanístiques, l'augment de zones de protecció mediambiental, la negativa dels ajuntaments a atorgar noves autoritzacions ambientals, etc.

En aquest sentit, el Gremi ha constatat que actualment hi ha 132 expedients d'ampliació d'explotacions existents o de noves obertures de pedreres, denegats, aturats o en perill imminent de tancament a tot Catalunya.

D'aquests 132 expedients, 31 corresponen a la província de Barcelona, 26 a les comarques de Tarragona, 33 a les de Lleida i 42 a les de Girona.

L'àrid, un bé d'utilitat pública

Els experts situen el consum d'àrids com un dels indicadors del nivell de desenvolupament d'una societat. Cal tenir en compte que el sector de la construcció representa al voltant del 10% del PIB català i dona feina directa a 275.000 persones a Catalunya.

L'àrid és el segon producte en volum més consumit després de l'aigua, ambdós recursos classificats d'utilitat pública.

A més, l'àrid ha d'estar situat prop dels punts de consum ja que si no el cost del transport seria més car que el material mateix o bé es col·lapsarien les infraestructures viàries de Catalunya. L'informe indica que si es parés la producció d'àrids al país "hi hauria uns 9.470 camions diaris a les fronteres".



L'ampliació de l'aeroport de Barcelona necessita 4 milions de tones d'àrids

El 36% dels expedients miners denegats ho són per temes urbanístics

La problemàtica del sector dels àrids a Catalunya posa de manifest que del total dels 132 expedients detectats, 53 corresponen a informes denegats, mentre que 79 corresponen a expedients aturats o pedreres en perill de tancament.

Els principals arguments de denegació d'ampliacions i noves pedreres vénen marcats per problemes de restriccions medioambientals o urbanístiques, fet que denuncia el Gremi en aquest estudi. Segons l'informe, un 36% dels expedients denegats ho són per causes urbanístiques.

Una altre dels principals problemes de la frenada del sector extractiu que posa de relleu *La problemàtica del sector dels àrids a Catalunya* és la complexitat administrativa per obtenir els permisos necessaris per a desenvolupar l'activitat extractiva normalment.

Jaume Puig, gerent del Gremi d'Àrids apunta com a possibles solucions al problema "una moratòria de les pedreres que actualment estan en perill de tancament imminent, així com una agilització dels tràmits administratius dels expedients de d'ampliació o obertura de les pedreres i graveres existents". No obstant això, afirma que "calen solucions de caràcter estructural i que tinguin en compte el futur del sector extractiu si no volem que el problema de la manca d'àrids es repeteixi cíclicament".

L'assemblea general de Lleida es mostra preocupada davant les restriccions imposades per la Generalitat



Unes 30 empreses van assistir a la reunió

L'Associació Provincial d'Àrids i Formigons de Lleida analitza l'escassetat de reserves d'àrids per als propers anys a les comarques de ponent

Unes 30 empreses de les comarques lleidatanes van analitzar a l'assemblea anual de l'Associació Provincial d'Àrids i Formigons de Lleida, que va tenir lloc el 6 de març passat, la preocupant situació del sector extractiu, que pot provocar una manca de subministrament d'àrids en els propers anys. La causa és la dificultat d'ampliar les explotacions d'àrids existents i de les restriccions que des de diferents departaments de la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments s'estan imposant al sector. En aquests moments, la restricció més important ve del Departament de Medi Ambient respecte a l'establiment de zones d'especial protecció d'aus estepàries (ZEPA), que restringiran fortament algunes àrees d'explotació actual i impossibilitaran a les empreses el fet d'accedir als recursos un cop restaurades les zones actuals.

Aquestes disposicions, sumades als problemes urbanístics que imposen alguns ajuntaments, provocaran una manca, encara més preocupant, de material a les

comarques de Lleida en un moment de creixement a la zona amb l'arribada del Tren de Gran Velocitat (TGV), l'augment de l'activitat immobiliària i les grans obres d'infraestructura.

33 expedients aturats

En aquest sentit, en el transcurs de l'assemblea es va presentar un informe sobre les explotacions denegades o aturades al Principat elaborat pel Gremi d'Àrids de Catalunya. Segons aquest informe, a Catalunya hi ha 132 expedients denegats o aturats, 33 dels quals corresponen a la demarcació de Lleida. D'aquests 33 expedients, 5 han estat denegats i 28 estan aturats al Departament de Medi Ambient mentre es realitzen consultes als altres departaments implicats. Jaume Puig,

gerent del Gremi d'Àrids de Catalunya, va explicar que "l'informe per conèixer la problemàtica del sector ha demostrat que la comissió d'urbanisme és un dels principals problemes a l'hora

Les comarques de Lleida van produir 4,9 milions de tones d'àrid l'any 2001

d'obrir o ampliar una nova explotació" i va afirmar que "des del Gremi s'està treballant intensament per trobar solució a aquest tema i, de fet, hem aconseguit desbloquejar alguns expedients".

seguint les normatives que estableixen les diferents administracions i es mostra preocupat per les restriccions, ja que l'activitat extractiva és un treball temporal sobre el sòl que, un cop finalitzat, es restaura convenientment gràcies als programes de restauració tutelats pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya. Per aquest motiu, demana polítiques que permetin dur a terme sistemes d'extracció sostenible que facin compatible la preservació del medi ambient i el desenvolupament econòmic del país.

A més, tot i les necessitats d'àrids pròpies de la demarcació, la



Sebastià Espinet va exposar els diferents temes de l'ordre del dia

Davant d'aquesta situació, el sector extractiu demana desenvolupar la seva activitat normalment

mancaça d'àrids general a tot Catalunya està provocant que certs tipus de materials de Lleida s'estiguin exportant per al desenvolupament d'obres a Tarragona i a Girona, fet que reflecteix la problemàtica existent a Catalunya.

L'any 2001, la demarcació de Lleida va produir 4,9 milions de tones d'àrids dels 41 milions de tones que es van extraure en el conjunt del territori català i disposa d'unes reserves de 20 milions de tones de material. El 1995, la demarcació de Lleida va produir 4,2 milions de tones d'à-

Èxit del crèdit escolar sobre els àrids

Cal destacar la positiva acollida a les escoles del nou crèdit variable "El món dels àrids", vàlid per a tot Catalunya, impulsat des de l'Associació Provincial d'Àrids i Formigons de Lleida, que demostra la sensibilitat del sector vers el món de l'ensenyament i que té com a objectiu conscienciar, ja des de l'escola, sobre la necessitat dels àrids i sobre el respecte pel medi ambient del sector extractiu amb la correcta aplicació de la restauració.



rids, mentre que el 1999 van ser 3,5 milions de tones i el 2000, 4,5 milions de tones.

Les ZEPA restringiran fortament algunes àrees d'explotació de les terres de Lleida

Per últim, cal destacar la presència a l'assemblea d'Antonio Moreno, del Departament de Mines de la demarcació de Lleida, i Josep Ribes, membre de l'Oficina de Gestió Ambiental de Lleida (OGAU), els quals es van

mostrar sensibilitzats amb la problemàtica del sector extractiu. En primer lloc, Moreno va afirmar que "malgrat la fama que té el sector extractiu a Catalunya, no és en absolut un sector perillós". Pel que fa a Josep Ribes, la seva intervenció es va centrar en el tema mediambiental i concretament amb les ZEPA. Sobre aquest tema, Ribes va afirmar que "les activitats extractives existents situades en una ZEPA podran demanar ampliacions sempre que vinguin acompanyades d'un bon programa de restauració".



Joan Franquesa, Josep Ribes, Sebastià Espinet i Antonio Moreno

Radiografia de l'associació d'àrids de Biscaia, ASECABI



A SECABI, Asociación de Empresas de Canteras de Bizkaia, està formada per 19 empreses i 32 explotacions, totes regularitzades per l'Administració. 9 pedreres d'aquestes 32 explotacions ja han iniciat operacions de restauració en els bancs i algunes han estès les operacions integrades fora dels bancs.

Aquesta dada posa de manifest com estan d'avançades, en aquest sentit, les empreses extractives catalanes, les quals realitzen la restauració dels terrenys afectats des dels anys 80 de manera regularitzada a través del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.

Cal destacar que la producció d'ASECABI suposa gairebé el 50% de la producció del País Basc.

Dades del sector a Biscaia

A Biscaia, es produeixen 8,4 milions de tones d'àrid calcari a l'any que es destinen bàsicament a l'edificació, a l'obra pública d'infraestructures, a usos industrials, a maçoneria, a prefabricats de formigó i a aglomerats asfàltics.

La producció d'ASECABI suposa gairebé el 50% de la producció del País Basc

El consum per habitant i any a Biscaia és de 7,5 tones, mentre que a la comunitat autònoma basca és de 8,1 tones.

En el cas de Biscaia, es consumeix tota la producció i es complementa amb àrids procedents de territoris limítrofs.

Els creixements anuals estan directament lligats a l'evolució del sector de la construcció. L'any passat, per exemple, el sector va facturar al voltant dels 35 milions d'euros (gairebé 6.000 milions de les antigues pessetes), dona feina directa a uns 400 treballadors i a 1.200 de forma indirecta, tot i que afecta desenes de milers de treballadors d'altres sectors a través dels treballs induïts.

El sector extractiu de Biscaia és un sector modernitzat que disposa d'instal·lacions molt competitives. Es tracta d'un sector dotat de grans avenços tècnics i preocupat per la prevenció de riscos laborals. De fet, la sinistralitat és mínima en aquesta zona.

Preocupacions del sector

Des d'ASECABI, es mostren preocupats pel futur del sector, ja que la situació actual pot portar a la manca de matèria prima per fer front a grans projectes com ja passa en altres comunitats autònomes principalment a causa

de la política desenvolupada per les administracions pertinents, com és el cas de Catalunya.

Actualment, l'associació genera una producció d'àrids que proveeix el mercat de Biscaia, tot i que encara és necessari un 15% més per cobrir la demanda.

El sector extractiu és clau en qualsevol procés de modernització del país. Les pedreres són el motor de la construcció i, alhora, és un dels índexs més fiables del relleu de l'economia i, per tant, de l'increment del nivell de vida. Amb aquest objectiu, ASECABI vol participar en l'Administració amb una ordenació del sector que permeti:

- Mantenir els nivells d'extracció d'àrids.
- Possibilitar l'ampliació de les explotacions per tal de cobrir la demanda de la població de Biscaia.
- Estudiar els llocs adequats que permetin mantenir els ritmes d'increment de producció que sol·liciten els sectors de la construcció.



La producció d'ASECABI suposa gairebé el 50% de la producció del País Basc

El Gremi negocia un decàleg per a l'extracció d'àrids en entorns hídrics amb l'Agència Catalana de l'Aigua



Moment de la mesa de negociació entre el Gremi i l'administració

Els principals representants de l'Administració implicats en l'extracció d'àrids en entorns fluvials es reuneixen per definir un marc de treball.

El director general d'Energia i Mines, Albert Mitjà; la directora general de l'Agència Catalana de l'Aigua, Marta Lacambra; el director general de Boscos i Biodiversitat, Pere Maluquer, i el director General

de Planificació Ambiental, Jordi Sala, es van reunir el mes de març amb el president i el gerent del Gremi d'Àrids de Catalunya, Joan Franquesa i Jaume Puig respectivament, amb l'objectiu de definir un marc de consens que permeti l'aprofitament d'àrids de riu amb una adequada protecció de l'entorn.

En aquesta reunió, l'Administració va lliurar al Gremi una pro-

posta de "Decàleg de les bones pràctiques" a l'entorn de les activitats extractives d'àrids, especialment centrada en les graves. Actualment, la junta del Gremi d'Àrids n'estudia el contingut per arribar a un acord que no perjudiqui el sector i alhora permeti la sostenibilitat del territori i el respecte del medi ambient.

El document ha d'establir un marc de treball consensuat entre les diferents parts que permeti l'explotació d'un bé públic com és l'àrid de riu, amb l'adequada protecció mediamiental d'un altre bé públic com és l'aigua.

La comissió creada per elaborar aquest decàleg de bones pràctiques comença establint que l'aigua i els àrids són béns de domini públic i no substituïbles i, per tant, cal possibilitar l'aprofitament racio-

nal públic d'ambdós en condicions que garanteixin el subministrament.

Els diferents representants de la Generalitat valoren molt positivament la preocupació expressada reiteradament pel Gremi d'Àrids de Catalunya quant al respecte pel medi ambient, així com la seva experiència de més de 20 anys en restauració d'activitats extractives.

Conveni per preservar les aus estepàries

El Gremi d'Àrids de Catalunya, en el seu interès per preservar el medi ambient i desenvolupar un sistema d'extracció d'àrids que sigui compatible amb la conservació dels hàbitats esteparis i l'ornitofauna, està preparant la signatura d'un conveni amb el Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya. Amb la signatura d'aquest conveni, el Gremi es compromet a fer un seguiment de l'evolució dels hàbitats estèpics afectats per activitats extractives, així com a col·laborar en diverses accions que afavoreixin la conservació d'aquests hàbitats.

El conveni té com a objectiu aconseguir un desenvolupament sostenible de les activitats que s'implantin en els territoris afectats per zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA).



El Gremi organitza una visita col·lectiva a Intermat

El Gremi d'Àrids va organitzar una sortida de 3 dies, del 13 al 15 de maig, a la fira internacional de maquinària i tècniques per a les obres públiques i la construcció, Intermat, que va tenir lloc al centre d'exhibicions de París Nord, a França.

A la visita, hi van participar una trentena de persones de diverses empreses associades al Gremi d'Àrids, que van poder observar i conèixer de prop les darreres novetats en maquinària pesant per a pedreres a cel obert i que han valorat molt positivament l'experiència que esperen repetir en propers anys.

En aquesta edició d'Intermat, un total 1.500 expositors provinents de 36 països es van repartir pels diferents pavellons habilitats per

a la fira, amb una superfície de 320.000 m², per presentar les seves últimes incorporacions al mercat de la construcció.



Una trentena de persones van assistir a la fira francesa, Intermat

La nova junta del Gremi d'Àrids de Tarragona es reuneix amb els representants de Mines



La reunió va tenir lloc al Departament de Mines de la Generalitat

Maria Rodríguez, van assistir a una reunió amb els principals representants del Departament de Mines de la Generalitat de Catalunya per tal de expressar-los les inquietuds del sector a les comarques tarragonines.

A l'acte, hi eren presents el director general d'Energia i Mines, Albert Mitjà; el subdirector general, Francesc Sabio; el cap de Seguretat Minera, Pere de la Coba, i el cap del Servei d'Investigació i

Recursos Minerals, Eduard Valls. Per part del gremi tarragoní, hi van assistir el president, Josep Maria Rodríguez i diversos membres de

la nova junta, acompanyats pel gerent del Gremi d'Àrids, Jaume Puig, que va fer de nexe a la trobada.

En la reunió es van tractar diversos aspectes que preocupen al gremi tarragoní, com són: el districte únic miner, els problemes urbanístics que impedeixen l'obertura o l'ampliació de noves pedreres, la possible manca de subministrament d'àrids, etc.

El Gremi Provincial d'Àrids de Tarragona està format per 24 empreses de les comarques tarragonines.

Recentment, aquesta associació va convocar eleccions, en les quals Josep Maria Rodríguez, de Canteras La Ponderosa, SA, va sortir escollit com a nou president.

El 3 d'abril passat, la recent constituïda junta del Gremi Provincial d'Àrids de Tarragona i el seu nou president, Josep

BENVINGUTS AL GREMI

Àrids Bofill

Àrids Bofill és una empresa, situada a la població de Regencós, dedicada a l'extracció, fabricació i comercialització d'àrids, formigons, morters i prefabricats de formigó.

Va començar la seva activitat l'any 1957 com a sorrera, explotant les sorres que es trobaven a les dunes edliques conegudes com "sorres de Begur". Posteriorment, va canviar la denominació, continuant la mateixa tasca, fins que l'any 1992 va començar l'explotació de la pedrera.

En aquests moments, l'empresa es troba en procés d'implantació del Sistema d'Assegurament de la Qualitat segons la Normativa ISO 9001/2000, per tal que cada petit component estigui controlat i oficialment certificat i homologat. En aquest sentit, Àrids Bofill disposa de laboratori propi per fer el seguiment continu de cadascun dels processos de fabricació, tant de matèries primeres com de productes elaborats.

D'altra banda, l'empresa treballa activament per minimitzar l'impacte mediambiental que les diferents activitats que desenvolupa puguin generar. Té cura de la regeneració de les àrees explotades, amb la replantació de la flora autòctona, típica d'aquest entorn mediterrani i és un exemple reconegut a Catalunya de restauració integrada.



Àrids Jaume Colomer

Àrids Colomer és una empresa situada a la província de Girona, concretament a la població d'Orfes. Aquesta companyia va néixer encara no fa un any i es dedica a l'extracció d'àrids calcari que destina bàsicament a les empreses de construcció de la zona. Actualment, l'empresa es troba



en un procés de reforma i ampliació de les seves instal·lacions.

Blancs Minerals Pere Vidal

Blancs Minerals Pere Vidal, SA és una empresa dedicada a la extracció, molturació i classificació de carbonat de calci Creta, des del 1966, any en què Pere Vidal, el fundador, va endegar aquesta indústria ubicada a Bellvei del Penedès (Tarragona). Des d'aleshores, Blancs Minerals Pere Vidal ha basat la seva activitat econòmica principalment en l'extracció i comercialització carbonat de calci, procedent de les pedreres de Bellvei. El carbonat de calci s'utilitza per a l'elaboració

de pinsos per a l'alimentació animal, el qual n'és la primera matèria, però també s'utilitza en la fabricació de productes veterinaris, productes farmacèutics, ceràmica, vidre, paper, pintura, etc.



Medi Ambient

Exemples de restauració d'activitats extractives a cel obert

Explotació d'àrids La Vallensana, de PYDSA

L'explotació d'àrid granític coneguda com La Vallensana, propietat de l'empresa Piedras y Derivados, SA (PYDSA), del grup multinacional Hanson, es troba ubicada als termes municipals de Badalona. La pedrera, que funciona des dels anys 40, produeix àrid granític que es destina a grans obres d'infraestructura de l'àrea de Barcelona, com ara, el Port de Barcelona, el TGV, vies ferroviàries, aglomerats asfàltics, etc.

La Vallensana ocupa una superfície total de 39,8 hectàrees, de les quals avui en dia ja n'hi ha de restaurades 17,5 hectàrees gràcies a un ambiciós programa de restauració iniciat fa més de 10 anys. Les zones restaurades fins a l'actualitat corresponen, principalment, als fronts situats en les cotes superiors de la zona nord-oest de la pedrera.

L'objectiu de la plantació d'espècies vegetals és la perfecta integració de l'àrea afectada pels treballs extractius en el seu entorn, tant des del punt de vista paisatgístic com des de l'ecològic. A més, l'empresa ha tingut en compte també la creació de pantalles visuals, que minimitzen l'impacte visual de la pedrera.

Procés restaurador

Abans d'iniciar el procés de restauració pròpiament dit, l'empresa elabora un estudi preliminar per seleccionar les espècies que s'utilitzaran en la restauració, tant pel que fa a la hidrosembra com en la plantació d'arbustos i espècies arbòries.

Un cop determinades aquestes espècies, inicia el procés restaurador que s'efectuarà en diferents fases.

1- En aquesta fase, es realitzen les actuacions encaminades a l'adequació morfològica dels talussos, plataformes, etc. Es reomplen les zones afectades amb materials procedents de l'extracció mateix. Els estèrils, però, no són suficients, i cal procedir a l'aportació de materials externs.

D'altra banda, en zones molt concretes de la pedrera, l'empresa no reomple totalment els talussos i deixa part dels fronts descoberts

i contribueix, així, a la integració paisatgística de l'àrea, ja que a la zona hi ha paisatges similars. La Junta de Residus, organisme que depèn de la Generalitat de Catalunya, aporta el material per reomplir els talussos des de setembre del 2001.

En totes les plataformes i un cop realitzat l'ompliment, es crea una cuneta per a la recollida d'aigües que les condueix fins als torrents naturals de la zona.

2- Consisteix en la plantació de les espècies arbustives i arbòries seleccionades en la fase preliminar.

3- En aquesta fase, es du a terme la hidrosembra les zones prèviament condicionades amb les espècies i estabilitzadors seleccionats en l'estudi preliminar. L'objectiu de la hidrosembra és l'estabilització dels talussos, la reducció de les pèrdues per erosió, així com la integració paisatgística.

4- Manteniment de les sembres i plantacions realitzades a través de diferents actuacions com regs, aportació d'adobs, tractament fitosanitari i repàs de brots, entre d'altres. Cal assenyalar, a més, que si més del 10% de les unitats plantades no arrelen en el període d'un any, es procedeix a la seva reposició.

Aquest procés restaurador efectuat per PYDSA a "La Vallensana" ha anat variant al llarg dels anys. Anteriorment, per exemple, es duia a terme, en primer lloc, la hidrosembra i, posteriorment, la plantació de les espècies arbòries i arbustives. El resultat, però, no era del tot satisfactori, per la qual cosa es va decidir invertir el procés amb una millora de resultats considerable.

Aquest fet constata la preocupació de l'empresa per desenvolupar els millors i més avançats sistemes de restauració.

Dades de la restauració

Extensió pedrera: 39,8 Ha

Extensió restaurada: 17,5 Ha

Material utilitzat: 6.700 kg de llavors

23.450 arbres i arbustos plantats

Espècies d'arbres i arbustos plantats: pi pinyoner, alzina surera i llentiscle, garric i ginesta



La Vallensana abans d'iniciar el procés de restauració (1984)



A la imatge podem observar la revegetació als fronts superiors de la pedrera (1996)



Aspecte actual de La Vallensana (2002)

Empresa

CANTERAS J. CLAPÉ, una explotació centenària que proveeix d'àrids el Vallès Oriental



Imatge de l'explotació a finals dels anys 70

CANTERAS J. CLAPÉ, SL es va constituir l'any 1967 quan Jaume Clapé i Josep Clapé, pare i fill respectivament, van adquirir l'explotació d'àrids ubicada a la població de Bigues i Riells que, segons consta en diferents documents, data de principis del segle xx. Es tracta, doncs, d'una activitat extractiva centenària que actualment es troba en la seva tercera generació sota la direcció de Jordi Clapé.

Aquesta empresa vallesana està formada per una planta extractiva mitjana que produeix unes 500.000 tones d'àrid anual. Al llarg dels anys, l'empresa ha anat adquirint diferents terrenys veïnals i ha anat ampliant progressivament l'explotació fins arribar a la seva superfície actual corresponent a 16 hectàrees. En aquest sentit, però, cal destacar que, el 1991, CANTERAS J. CLAPÉ va sol·licitar una ampliació

de 18 hectàrees en un terreny adjacent a l'actual zona extractiva. La Direcció General de Mines i el Departament de Medi Ambient ja ha aprovat aquesta ampliació.

El material extret de la pedrera, concretament àrid calcari, es destina bàsicament a proveir les empreses de la zona i plantes d'aglomerat per a la fabricació de formigó.



La vegetació creix ràpidament a les zones restaurades de l'explotació

CANTERAS J. CLAPÉ disposa d'una plantilla de 25 treballadors i d'una flota de cinc camions i una vintena de màquines.

La responsabilitat i la feina ben feta han estat, des dels seus inicis, dues premisses bàsiques per a aquesta companyia. Amb aquest objectiu, treballen dia rere dia per proveir les diferents empreses de la comarca sempre

proporcionant la millor qualitat de servei.

L'empresa ha col·laborat, a més, de manera altruïsta en diferents actuacions per al poble. L'acció més destacada es va produir, segurament, durant l'incendi de 1994 en què la pedrera va servir de tallafocs i va evitar que les flames s'estenguessin fins a les urbanitzacions properes.

J. CLAPÉ
produeix 500.000
tones d'àrid anual que
es destinen a les
empreses de la
comarca

J. CLAPÉ també destaca pel seu respecte pel medi ambient. No en va, des de 1989 aplica la restauració integrada i actualment disposa d'unes 10 hectàrees restaurades del total de 16 que té la primera fase d'explotació.



CANTERAS J. CLAPÉ, SL

Afores, s/n

08410 Riells del Fai

Tel.: 93 865 63 31

Fax: 93 865 65 36

Recull de premsa

EXPANSIÓN CATALUÑA • 18/03/2003

La nueva factoría generará 60 empleos Grupo Sorigué construirá una planta de cementos en la Segarra

ROSA MATAS, Lleida

Grupo Sorigué, con sede en Lleida, prevé instalar una planta de fabricación de cementos y derivados de hormigón en Sant Antolí, un núcleo del municipio leridano de Ribera d'Ordal (Segarra). Según la compañía, la nueva factoría puede generar 60 empleos, algunos de los cuales pueden estar reservados para ex trabajadores de Lear en Cervera. Sorigué, que adquirió doce hectáreas en Sant Antolí en 2002, creará la nueva fábrica a través de su filial Industrias del Cemento Aglomerado, con sede en Sant Andreu de la Barca. La compañía aún no quiere dar detalles del proyecto argumentando que es pronto para concretar inversiones, porque está pendiente de leyes urbanísticas. A más corto plazo, en junio, y a través del grupo constructor que le da nombre, la compañía creará 65 puestos de trabajo en el polígono Sorigué de Balaguer, donde comenzará a fabricar dovelas destinadas a la Línea 9 del Metro de Barcelona. Durante los próximos cuatro años Sorigué suministrará dovelas por un peso de 500.000 toneladas, para lo que la sociedad iniciará en los próximos meses la construcción en Balaguer de una nave de 3.500 metros cuadrados y adecuará una explanada de otros 20.000 metros cuadrados.

En este polígono de la capital de la Noguera, el grupo tiene oficinas, dos plantas de asfalto, una de hormigón y una de grava donde trabajan 50 personas y que generan un cen-



Joan Castells.

Algunos de los empleos están reservados para ex trabajadores de Lear

tenar de empleos indirectos. El presidente de Sorigué, Joan Castells, aseguró hace unos días que a medio plazo, este polígono podría albergar los talleres de reparación y mantenimiento de la compañía, en los que trabajan 25 personas. Grupo Sorigué cuenta con una trayectoria de cincuenta años de trabajos en la construcción y sus industrias auxiliares centran su actividad, además de la construcción, en el asfaltado, áridos, prefabricados y promociones inmobiliarias. Su mayor crecimiento se ha producido en los últimos años por el tirón de la obra pública. Según sus datos, cerró el año pasado con unas ventas consolidadas de 150 millones de euros, un 20% más, sin incluir las ventas de Copisa, donde participa con un 40%. Esta empresa facturó 226 millones de euros en 2002, un 10% más.

LA MAÑANA • 22/04/2003

Piden permiso para extraer áridos de Rialb en Bassella

BASSELLA - La empresa Ribalta i Fills, SA ha solicitado a la Agència Catalana de l'Aigua (dependiente del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya) autorización para la extracción de 15.603 metros cúbicos de áridos útiles del vas del embalse de Rialb, unos 350 metros aguas abajo de la pasarela de AGN, ante Cal Gironella, en el término municipal de Bassella.

La solicitud de permiso ha salido publicada en el DOGC, concretamente en el número de ayer, para que se puedan presentar alegaciones en el plazo de veinte días a partir del 22 de abril.

EL 9 NOU • 11/04/2003

L'empresa que extreu àrids a Sant Quirze paga l'enllumenat

Sant Quirze de Besora

L'empresa que extreu àrids a Sant Quirze, i que al darrer ple havia estat notícia per les queixes dels veïns que va aportar CiU, està pagant l'enllumenat de la zona on treballa, a la carretera de Berga. A l'últim ple, Joaquim Besora va preguntar si se seguia el control del volum d'àrids extret perquè està signat que si es passa de 420 tones s'ha de pagar un suplement de 9 cèntims d'euro per metre cúbic. "En lloc de les 15 pessetes [9 cèntims al canvi] paguen l'enllumenat", va explicar l'alcalde, David Mascaella. Va dir que quan s'acabi l'extracció es comptarà la diferència entre el cost de l'enllumenat i el valor dels metres cúbics sobrepassats. I.M.

EL PUNT • 05/03/2002

Munten una fàbrica de formigó a Can Zam només per proveir les obres de la línia 9

Funcionará dia i nit per fer les peces que revestiran el túnel des de Santa Coloma fins a Sagrera

CARMELÓPEZ / Santa Coloma de Gramenet

La construcció de la línia 9 del metro a Santa Coloma ha obligat a instal·lar una fàbrica de peces de formigó als mateixos terrenys de Can Zam. La nau serà una factoria de

dovelles, unes peces de vuit tones de pes que serviran per revestir el túnel que s'ha començat a foradar i que ha d'arribar fins a Sagrera en un primer termini. La fàbrica auxiliar funcionarà dia i nit per subministrar

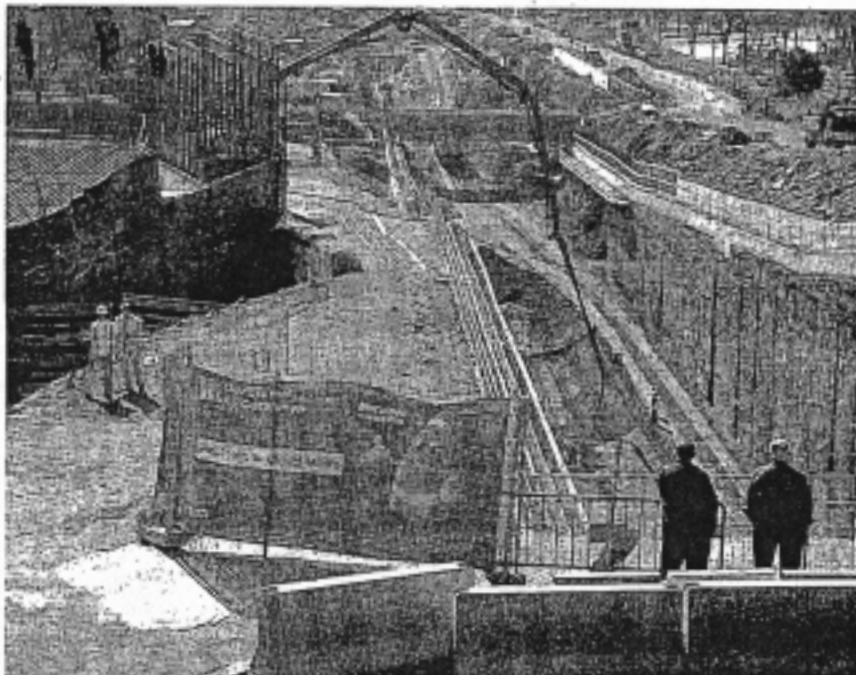
material a la tunneladora, que encara trigarà setmanes a estar muntada. Mentrestant, han finalitzat les voladures diàries amb goma-2 que s'han portat a terme durant l'últim mes per escavar els primers trenta metres de roca.

La nau és visible des del passeig de Ribera, i també des de la carretera de la Roca. Es tracta d'una de les instal·lacions auxiliars de les obres de la línia 9 del metro, que es porten a terme als terrenys del parc urbà de Can Zam. A la nau es fabricaran les peces de formigó necessàries per revestir el túnel que anirà des de Santa Coloma fins a Sagrera, on arriba el primer tram. Les peces seran transportades fins a la boca del túnel, on ja es poden apreciar el que seran les parets de la futura estació de Can Zam. D'allà entraran a l'interior per trobar la cua de la tunneladora, mitjançant cintes.

Segons expliquen els tècnics, la mateixa màquina instal·larà les dovelles a les parets de pedra amb un braç articulat a mesura que avanci l'excavació. «La nau s'ha hagut d'instal·lar aquí mateix per aquest motiu», explica Jordi Jubany, responsable de Projectes de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, que assegura que la fàbrica «no parlarà».

La nau de Can Zam fabricarà milers i milers de peces de formigó. I és que cada avenc en l'excavació del túnel anirà segellat amb vuit dovelles de metre i mig, i vuit tones de pes cadascuna. Als espais entre les peces i la roca s'injectarà ciment per assegurar el túnel. «Fora, a les oficines, tindrem tota la informació i el control de la tunneladora durant les 24 hores», manté Roberto Bono, un dels experts italians que treballa a Can Zam des de l'inici de les obres del metro. Bono explica que, malgrat la complexitat del treball de la màquina, «no necessita més de quinze persones per totes» al seu interior.

La tunneladora, desmuntada
Els primers metres de túnel s'estan acabant aquests dies per muntar la màquina. Mentrestant, les peces esperen escampades a la



Les obres de construcció de la línia 9 del metro que es porten a terme als terrenys de Can Zam, ahir al matí. / G.L.

Anuncien als veïns que han acabat les voladures

C.L. / Santa Coloma de Gramenet

Les voladures han acabat aquesta setmana a la zona de Can Zam. La perforació dels primers trenta metres de túnel amb explosions de goma-2 s'ha allargat finalment «deu dies més del que estava previst», segons el Departament de Política Territorial i Obres Públiques. El retard ha estat motivat, segons la versió dels tècnics, perquè els treballs d'excavació han topat amb terrenys rocassos més resistents del que s'havia previst inicialment.

Els veïns de la zona han viscut amb relativa normalitat les detonacions diàries. «El primer dia sí que vaig tenir pànic i m'en vaig anar a casa d'una altra senyora. Tremolava per casa meua», diu una

de les veïnes de l'avinguda Francisc Macià més propera a les obres del túnel. La dona explica que la resta de dies ha viscut amb tranquil·litat les voladures, que van començar el 17 de gener passat i que anaven precedides d'un senyal acústic per avisar la població. «No més un dia va tremolar la terrassa», diu. A Can Sucre, una altra de les construccions a la vora de la zona d'obres, parlen amb la ma-

L'ANECDOTA

Guàrdia Civil a Can Zam

«Els efectius de la Guàrdia Civil han custodiat cada dia l'explosiu necessari per fer les voladures del túnel del metro, des del polvorí fins a Can Zam»
«La goma-2 no ha estat mai a l'obra sense vigilància. La Guàrdia Civil també s'ha encarregat de controlar l'explosiu que sobra i que no es feia detonar»

teica normalitat de les detonacions diàries. «Solia tremolar una mica la casa, però res més. Cada cop s'ha notat amb una mica menys d'intensitat», expliquen aquests col·lectius, que han conviscut amb un dels sismògrafs instal·lats a casa seva per controlar les vibracions de les explosions.

Les detonacions no han superat la càrrega de disset quilograms diaris de goma-2, distribuïts en cartutxos per la roca. No obstant això, ja s'han detectat esquarteres en un dels habitatges de la zona, la reparació de les quals serà assumida per la Generalitat.

part de dalt del túnel, a tocar de la carretera de la Roca, on també s'ha instal·lat una gran gra. El públic no abandona les obres ni tan sols els dies de pluja.

No són les úniques tanques on hi ha espectadors

diàriament. Les obres de la línia 9 del metro ja han començat a totes les estacions excepte a la més polèmica de les parades, la de Santa Rosa, que es manté «en espera», segons Jubany. Al barri del Fondo, les obres han obligat

a modificar un dels carrils de circulació del camí del Fondo i l'excavació de l'estació d'enllaç entre la línia 1 i la línia 9 es fa evident. Les estacions de l'Església Major i Singuerlin també avancen. L'última a incorporar-se a les obres ha estat

Can Peisauet, que afecta una de les entrades de la ciutat des de les rondes. De moment, s'està construint un accés provisional al Nou Camp Municipal. Un cop acabada la nova entrada, s'iniciaran de ple les obres de l'estació.

SEGRE • 26/04/2003



El empresari denuncia la dificultat per ampliar les explotacions existents.

La manca d'àrids pot frenar la bona marxa de la construcció

No és només qüestió de diners o caiguda de l'oferta. La construcció podria perillar per una raó tan contundent com la manca d'àrids. Això és el que pensen els membres de l'associació provincial d'Àrids i Formigons, que no dubten a tibar de preocupant la situació del sector extractiu.

Rasons no els en manquen. Denuncien la "dificultat" per

ampliar les explotacions d'àrids existents, així com les "restriccions" que els administracions imposen al sector. En especial, carreguen les tintes sobre Medi Ambient; al definir unes zones d'especial protecció d'aus estepàries (ZEPA), que restringeixen algunes àrees d'explotació. Tampoc surten ben parats els ajuntaments, acusats d'imposar problemes urbanístics.

Tot i això, el sector adverteix que l'extracció és un treball "temporal" que, un cop finalitzat, es restaura. D'aquí que aposta per l'extracció sostenible, que permeti desenvolupar el sector tot respectant el medi ambient. Per si no fos prou, bona part del material lleidatà va a parar a Tarragona i Girona, on la voracitat constructiva exigeix més materials dels disponibles.

CINCO DÍAS • 25/02/2003

La patronal de material de construcció reclama que se les pague antes

Susana Díaz Madrid

La Confederación Española de Asociaciones de Fabricantes de Productos de Construcción (Cepco) reclama al Gobierno que de luz verde al anteproyecto de Ley de Lucha contra la Morosidad en las Operaciones Comerciales que pretende asegurar los pagos en las transacciones y acortar sus plazos.

Según los datos de la confederación, las deudas acumuladas desde 1991, suponiendo que cada año repete un tercio de las mismas vía precios, supusieron una carga financiera de 8.150 millones de euros a finales de 2002. Estos pagos afectan a 25.000 empresas del sector, en su mayoría pymes con nula capacidad de negociación.

El sector de la construcción soporta diferencias en los pagos y los cobros de 78 días. La media del sector para pagos a proveedores se sitúa en 193 días, frente a los 115 de media en los que se realizan los cobros de clientes, ambos lejos de los 30 días exigidos por la legislación.

"Los que incumplen los plazos de pago son las gran-

des constructoras y las Administraciones locales y autonómicas", asegura Eduardo Góngora, presidente de la Confederación. "la Administración central ha hecho esfuerzos notables por reducir sus plazos".

Anteproyecto

"En esencia estamos de acuerdo con el 80% del anteproyecto, pero hay detalles que revisar", dice Góngora. Para el presidente de Cepco, lo importante es que realmente se tomen unas medidas que, según comunicó la CE, deberían estar en vigor desde el 8 de agosto de 2001.

Los fabricantes piden la inclusión de una cláusula de retroactividad, así como la revisión de determinados artículos que se refieren a "los usos habituales del comercio". Para Góngora incluir cláusulas así supondría dejar un resquicio para volver a los plazos abusivos de siempre.

"Con las perspectivas electorales esperamos que la medida no sufra más retraso. Además, se necesitará un mínimo de un año para que el sector se adapte a la normativa", comenta.

EL 9 NOU • 14/02/2003

Queixes d'alguns veïns de Sant Quirze per la pols que fan uns camions d'una extracció d'àrids

I.M.

Sant Quirze de Besora
CiU de Sant Quirze va demanar durant l'últim ple que s'imposin accions de neteja a la carretera de Berga, a causa de les queixes dels veïns. "Els veïns s'enfilen per les parets, i es plantegen, si cal, fer una assentada a la carretera", va denunciar Joaquim Besora.

Els veïns es queixen, en concret, dels camions que vénen i van d'una extracció d'àrids. Els veïns estan cansats de pols i de brutícia continuada cada dia a causa de l'elevat nombre de vehicles pesants, un centenar al

dia, segons CiU. L'equip de govern va recalcar que l'acord de l'anterior govern era fer l'extracció durant 11 anys i ells ho van reduir a tres amb opció a prorrogar-ho dos més. Segons CiU, si s'hagués fet en 11 anys la feina hauria estat la mateixa i les molèsties més baixes, perquè s'hagués compensat el transport en tots aquests anys. L'alcalde, David Mascarella, també va dir que no volia sentir comparacions amb Montesquiu, on van prohibir que els camions de l'extracció passessin pel seu municipi, "perquè l'extracció és en terme de Sant Quirze i els carrers estan reformats recentment".

EL PUNT • 16/03/2003

La festa de l'arbre de Begur se centra en la restauració d'una pedrera

● **Begur** L'àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Begur, amb la col·laboració de l'AMPA de l'escola Doctor Arruga, organitza diumenge la festa de l'arbre, que enguany arriba a la vintena edició. La festa consistirà en una plantada, a partir de les deu del matí, per a la restauració de la pedrera Susanna, al costat del Mas Pius Carmen Amaya. A més, al poble d'Esclopça, també es farà la mateixa festa, a partir de dos quarts de cinc de la tarda, amb una plantada d'arbres a l'exterior del local polivalent. (A.V.)

EL PUNT • 04/04/2003



A l'esquerra, vista general de la pedrera Nova, que fa poc que ha deixat de funcionar. A la dreta, la panoràmica des de la part alta, amb l'illa Roja i la plaça de País. / A.V.

Restauraran una antiga pedrera de Begur amb la construcció de 24 habitatges

L'Ajuntament preservarà, a canvi, la part de darrere de sa Tuna amb els diners de la reclassificació

● La pedrera Nova de Begur, que es troba dins el PEIN i que ha deixat de funcionar recentment després de trenta anys d'extracció, es restaurarà i permetrà la construcció de

24 cases, ja que amb l'aval existent és impossible fer-ho. Com a contrapartida de la reclassificació, segons preveu el nou pla urbanístic d'ordenació municipal, els propietaris de la finca que fa tres hectàrees, compraran

el municipi amb 414.000 euros. Els diners es destinaran a preservar l'actual zona de darrere el nucli urbà de sa Tuna, que fa dues hectàrees, desapareixen els 25 habitatges que es preveïen en el planejament actual.

«Volem preservar una zona verda i resoldre un impasse patrimonial d'una manera especial», va dir el Gremi d'Àrids d'Urbanisme, Josep Català (GU). La reclassificació urbanística s'ha tirat endavant a causa de l'aval honorari «inducit», segons el mateix Català, que hi ha hagut per rehabilitar-la. L'aval se situa als 2.000 euros.

Per aconseguir que el jaciment de pedra calcària no quedi abandonat al marge del cap de Gali, a l'Antiga, dins el PEIN, el govern va decidir, quan va revisar el pla urbanístic, passar-lo de sòl rústic a sòl urbà. Amb la reclassificació, els propietaris poden fer-hi 24 cases, però deixant com a espais verds, d'equipament i vials uns 7.000 m².

Però la reclassificació urbanística va ligada amb una compensació econòmica de 414.000,53 euros, segons el conveni també previst en la renovació del pla. I aquests diners serviràn per aconseguir, en un gran percentatge, una gran zona verda a sa Tuna, a la muntanya d'en Bona, darrere mateix del nucli costaner. «Per a més la part positiva que la negativa», va sentenciar Català.

El PSC, a l'oposició mu-

nicipal, és contrari a la reclassificació, que s'afila, a la seva revista local *Esportell*, d'un cas paradigmàtic d'urbanisme especulatiu.

«A la pedrera Nova, els propietaris poden fer-hi 24 cases, ja que amb l'aval existent és impossible fer-ho. Com a contrapartida de la reclassificació, segons preveu el nou pla urbanístic d'ordenació municipal, els propietaris de la finca que fa tres hectàrees, compraran

el municipi amb 414.000 euros. Els diners es destinaran a preservar l'actual zona de darrere el nucli urbà de sa Tuna, que fa dues hectàrees, desapareixen els 25 habitatges que es preveïen en el planejament actual.

Havia d'estar restaurada totalment el 1998



Ampliar l'Arbreda i el Mas d'en Pinc

● A part del conveni urbanístic amb els propietaris de la pedrera Nova, l'Ajuntament de Begur preveu, si Urbanisme acaba aprovant definitivament el nou pla general, tenir convenis més que tenen com a objectiu concentrar els espais verds públics. Així, el govern beguerenc té previst vendre els aprofitaments d'espais allunyats i dispersos, i amb els diners recaptats adquirir fins que el costat d'espais ja pre-

existents. L'Ajuntament té previst recaptar més de dos milions d'euros, que seran destinats a altres zones del municipi. Així ja té previst destinar 780.127 euros a ampliar el parc del Mas d'en Pinc i 138.232 a ampliar el parc de l'Arbreda. De la resta, quasi 1,5 milions, la meitat serviràn per sufragar la nova zona verda de sa Tuna. El PSC, a l'oposició, dubta de la proliferació dels convenis. «N'hi ha massa», va dir la seva portaveu, Mònica Martínez.

● La pedrera Nova havia de donar l'activitat extractiva el 1998 amb una restauració total de l'espai natural. Així ho marcaven les condicions de la llicència provisional municipal atorgada al maig de 1993 pel govern socialista, amb el consens d'Urbanisme i Medi Ambient de la Generalitat. La llicència es va atorgar després de tretze mesos amb l'activitat aturada, ja que l'Ajuntament va paralitzar-la quan va detectar que no tenia permís municipal ni llicència d'activitats classificades. La pedrera Nova, al paratge del cap de Gali, va entrar en funcionament el 1972 i en seu termini d'expiració era de 30 anys.

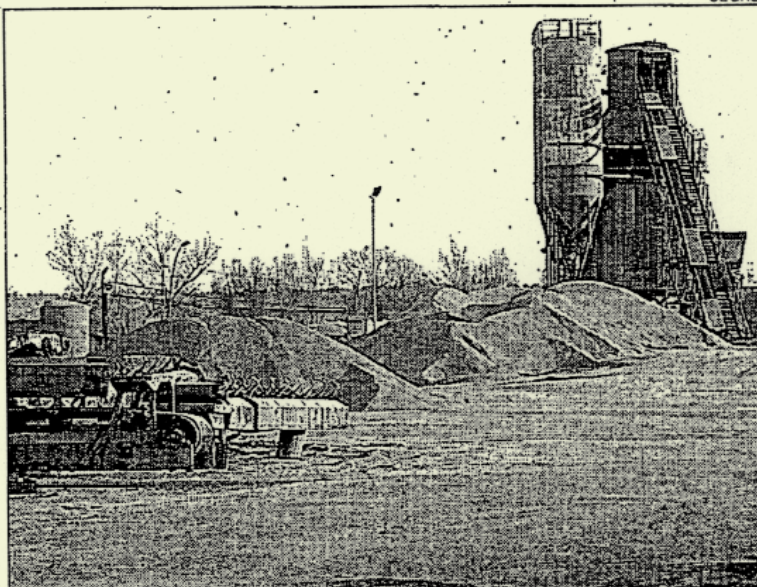
I en la mateixa mesura també queda afectada l'altra pedrera, la Marença, al paratge del cap d'en Foc, que funcionava des del 1969. La mesura es va prendre a causa de la pressió de la Generalitat perquè es tanqués la pedrera Susanna, que tenia un conveni amb l'Ajuntament per restaurar-la.

SEGRE • 06/03/2003

Las empresas de áridos de Lleida critican las restricciones

Denuncian que hay 33 explotaciones cerradas o paralizadas

Las 30 empresas leridanas integradas en la Asociación Provincial de Áridos y Hormigones de Lleida denuncian las trabas y restricciones impuestas por ayuntamientos y Generalitat a la ampliación de las explotaciones existentes y aseguran que en la actualidad hay 33 expedientes de explotación de áridos en Lleida denegados o paralizados por el departamento de Medio Ambiente.



Las empresas de áridos piden un marco normativo mejor.

LLEIDA. La Asociación Provincial de Áridos y Hormigones de Lleida celebra hoy en la capital del Segrià su asamblea anual en la que expondrá, ante la delegada de Medio Ambiente en Lleida, Cristina Bosch y el responsable de la sección de Minas en Lleida, Antonio Moreno, la problemática del sector. Según avanzó ayer esta asociación, el presidente de la misma, Sebastià Espinet, expondrá las dificultades actuales de las 30 empresas extractoras de áridos de Lleida para desarrollar su trabajo a causa de las dificultades impuestas por parte de ayuntamientos y Generalitat para la ampliación de las explotaciones. La asociación destacó, entre todas estas trabas, la impuesta por el departamento de Medio Ambiente por la declaración de "zo-

nas de especial protección de aves esteparias (ZEPA)" y que según estas empresas, "imposibilitará acceder a los recursos una vez restauradas las zonas de extracción actuales".

La asociación declaró que "estas imposiciones provocarán una falta, cada vez más preocupante, de material en las comarcas de Lleida en un momento de crecimiento en la zona con la llegada del tren de Alta Velocidad, el aumento de la actividad inmobiliaria y las grandes obras de infraestructura".

Durante la asamblea, se presentará un informe sobre las explotaciones rechazadas o paralizadas en Catalunya, elaborado por el Gremio de Áridos de Catalunya (del que forma parte la asociación leridana) y en el que se detalla que de las 132 explo-

taciones afectadas, 33 están en Lleida. De éstas, cinco expedientes de explotación han sido rechazados y 28 se hayan paralizados por el departamento de Medio Ambiente". La asociación recuerda que la falta de áridos en general en Catalunya está provocando que las firmas de Lleida vendan en otras provincias. En el año 2001, Lleida produjo 4,9 millones de toneladas de áridos (41 millones en Catalunya).

En otro orden de cosas, Cementos Molins aumentó su beneficio neto consolidado un 8,7% al cerrar el ejercicio de 2002 con unos resultados de 70,2 millones de euros. Una filial de Cementos Molins, Precon, ha iniciado la construcción de sus nuevas instalaciones en la zona de la Segarrà.●

LA MAÑANA • 08/03/2003

El polígono Sorigué creará 65 puestos de trabajo más en Balaguer

Miquel Aguilà visitó ayer las instalaciones de esta empresa

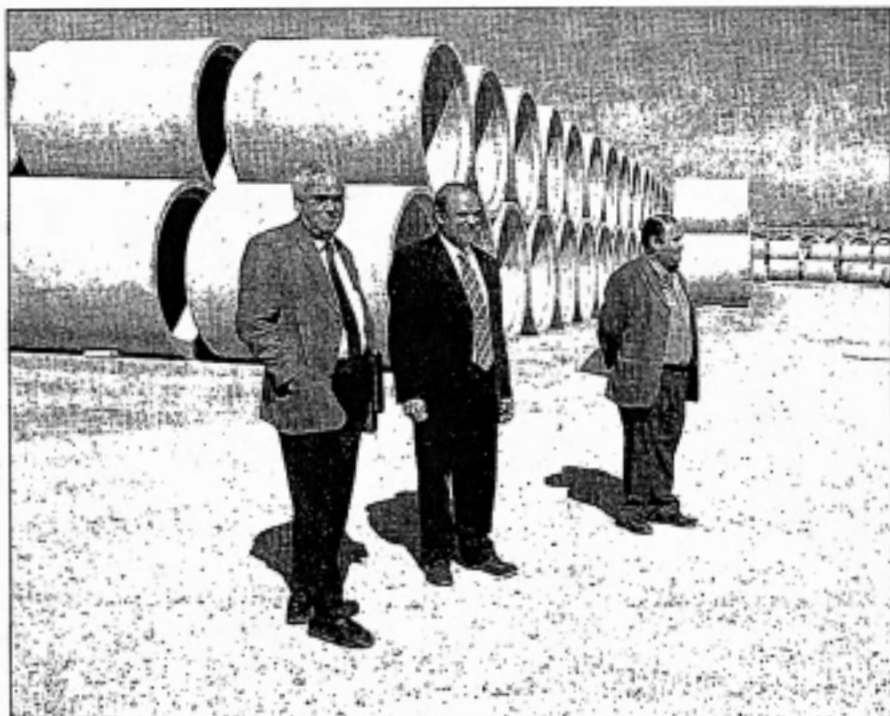
BALAGUER
Montse Figuera

En los próximos meses la empresa Sorigué S.A, ubicada en un polígono en la zona conocida como la Plana del Corb de Balaguer, anunció ayer que ha previsto la creación de 65 nuevos puestos de trabajo en la capital de la Noguera. El presidente de Sorigué, Joan Castells, explicó que a principios del próximo mes de junio se iniciará el proceso de fabricación de dovelas destinadas a la construcción de la Línea 9 del metro de Barcelona, un proyecto que tendrá una duración de unos cuatro años y que generará 40 puestos de trabajo en este importante polígono industrial.

En este sentido, Castells, anunció asimismo que a medio plazo este polígono industrial, ubicado en la carretera de Menàrguens, albergará los talleres de reparación y mantenimiento que tiene la empresa actualmente ubicados en otro lugar, en los cuales trabajan unas 25 personas más.

Estas declaraciones las hizo ayer en el transcurso de una visita del alcalde de Balaguer, Miquel Aguilà, a las instalaciones del polígono industrial Sorigué. Esta área industrial se creó específicamente para ubicar las instalaciones de esta empresa dedicada al tratamiento de áridos.

Actualmente la firma se dedica al tratamiento de áridos y a la fabricación de tubos y genera 50 puestos de trabajo directos y un centenar de indirectos que representan los empleados destinados al transporte de materiales de la firma. Por su parte, Aguilà recordó que es la primera empresa de áridos de España y que



ANNA BRESOL

La empresa está ubicada en la Plana del Corb de la capital de la Noguera

- El Ayuntamiento dio luz verde al desarrollo de un plan parcial
- En junio iniciarán la fabricación de dovelas para el metro de Barcelona

cuenta con una extensión de unas 40 hectáreas, dejando de lado las zonas que todavía están por ejecutar, como la futura constructora de dovelas que empezará a funcionar en junio, y que durante las 24 horas del día abastecerá el transporte de dovelas a las obras del metro.

En otro orden de temas, explicó que el Ayuntamiento de

Balaguer cuenta con un 10 por ciento de la zona industrial, concretamente unos 19.000 metros cuadrados, unos terrenos que en breve el consistorio sacará a subasta. En la actualidad este polígono industrial está ejecutado en su cien por cien.

La empresa Sorigué se instaló en esta zona de la comarca cuando se estaba constru-

yendo la autovía de Lleida a Tàrraga, ya que según explicó el presidente, hacían falta zonas de áridos, y aunque en un principio la instalación fue temporal, los grandes recursos con los que cuenta esta área de la Noguera primaron a la hora de decidir su ubicación definitiva.

A lo largo de estos últimos años se han suministrado áridos a Barcelona y prevén que se puedan extraer durante un período de 40 ó 50 años. La firma también tiene previsto llevar a cabo otras iniciativas en los próximos meses, algunas de ellas conjuntamente con el propio consistorio balaguerense.

Entrevista



"Catalunya ha de consolidar a l'alça el nivell d'inversió en infraestructures"

Pere Torres, secretari de Planificació Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, forma part de la comissió interdepartamental que ha d'elaborar un marc estratègic per a les activitats extractives de Catalunya.

- Quina és la situació actual de les infraestructures al nostre país i quin creu que és el seu futur?

- Ara vivim un moment realment destacat de construcció d'infraestructures a Catalunya. Això es deu a dos motius principals. En primer lloc, perquè l'Administració central està materialitzant obres emblemàtiques, unes obres llargament reivindicades pel govern i per la societat de Catalunya: l'ampliació dels ports i de l'aeroport i el TGV són els exemples més emblemàtics. A més, les dificultats per a concretar-ne les característiques, en què sol haver-hi una visió contraposada entre les autoritats catalanes i l'Administració central, li donen un relleu mediàtic constant, que crea aquesta percepció de molta infraestructura en marxa.

La inversió de les obres actuals és molt superior a la inversió dels anys olímpics

Un segon motiu és la inversió que aquestes obres comporten, que se situa en un nivell superior al de qualsevol any anterior. Molt superior, per exemple, a la inversió dels anys olímpics. Ara bé, si volem un tracte just per a Catalunya, aquest nivell d'inversió ja no hauria de baixar, sinó consolidar-se a l'alça, encara que no es destinés a obres tan emblemàtiques com les actuals. Al capdavant, només representa el 15% de la inversió total de l'Estat en obra pública. Convé no oblidar

que, en relació amb el conjunt de l'Estat, la nostra població o la nostra contribució al PIB superen aquest percentatge.

- S'ha posat en marxa una comissió interdepartamental per tractar la manca d'àrids. Quina valoració fa d'aquesta acció? Com estan evolucionant les reunions?

- La seva finalitat no és tractar la manca d'àrids, sinó ordenar un sector imprescindible per a la nostra economia i amb incidència sobre el desenvolupament territorial i la qualitat del medi ambient. L'extracció d'àrids té relació amb la política minera, amb la política de medi natural, amb la política d'obra pública, amb la política de planificació del territori, etc. Encara que sempre hi ha hagut diàleg entre els òrgans responsables d'aquests diferents àmbits dins de la Generalitat, creiem que convé fer un pas més endavant i definir conjuntament els criteris que, des de les diferents perspectives, s'han d'aplicar en aquesta matèria.

"Estem vivim un moment destacat de construcció d'infraestructures a Catalunya"

Aquesta és la finalitat de la comissió: definir criteris de decisió. Ara bé, per fer-ho, cal tenir ben clar la demanda i l'oferta d'àrids a mitjà termini, la bondat dels circuits administratius existents, els costos de les operacions, la sensibilitat social, etc.

Aquesta és la tasca que, actualment, estan fent els tècnics.

- Quins beneficis suposarà per al sector extractiu el treball d'aquesta comissió?

- El fet principal serà disposar d'unes regles del joc compartides pels diferents òrgans administratius implicats en l'extracció d'àrids i conegudes per endavant, abans d'adoptar la decisió d'impulsar un projecte determinat. Complementàriament, creiem

"La finalitat de la comissió interdepartamental és evitar que hi hagi manca d'àrids"

que també serà positiu el mateix procés de treball, obert als representants del sector, de manera que podran fer sentir directament la seva veu durant l'etapa d'elaboració d'aquestes regles del joc i podran fer-ho davant un interlocutor unitari, atès que els diferents departaments de la Generalitat actuen coordinadament en el procés.

- D'altra banda, segons un informe elaborat pel Gremi d'Àrids de Catalunya, moltes de les denegacions de nous expedients o d'ampliacions de pedreres provenen de la Direcció General d'Urbanisme. Podria descriure les principals raons per les quals deneguen els projectes? Quins aspectes valoren a l'hora de denegar una nova explotació?

- No s'ha d'oblidar que les comissions d'urbanisme són el

receptacle d'opinions molt diverses. Les denegacions solen ser el resultat d'informes desfavorables d'altres departaments o d'altres administracions o de comprovar que el planejament urbanístic municipal exclou aquest tipus d'ús del sòl. En general, doncs, les denegacions no responen a un criteri propi de la Direcció General d'Urbanisme contrari a les activitats extractives, sinó a la integració d'aquestes visions de múltiples procedències. Al capdavant, la funció principal de les comissions d'urbanisme en aquesta matèria és autoritzar que es pugui fer l'activitat en sòl no urbanitzable i, per tant, s'ha de comprovar que les normes sectorials i el planejament municipal la permetin.

- Quines, creu vostè, són les possibles solucions davant aquesta situació que, en breu, pot provocar manca de subministrament d'àrids a grans obres d'infraestructura?

- La finalitat de la comissió interdepartamental abans esmentada és evitar que s'arribi a donar una situació d'aquestes característiques, que seria negativa per al bon funcionament del país.

- Per últim, quant a la nova Llei d'urbanisme, creu que pot afectar negativament el desenvolupament de Catalunya el fet que sotmetin totes les activitats a avaluacions d'impacte paisatgístic?

- Si creguéssim que hi ha elements de la nova Llei d'urbanisme que poden afectar negativament el desenvolupament de Catalunya, no els hauríem inclòs a la llei. Més que prohibir, el que pretén la llei és que siguem conscients de les decisions que prenem sobre el territori. Per tant, vol que s'avaluïn més àmpliament els potencials efectes de qualsevol ús del sòl i que s'incorporin les mesures necessàries per garantir la qualitat de la intervenció.